

**Samtale
imellem
Haltefanden
og
Mette Lamme-
fierding,
paa Veyen til det store Huus
paa
Christianshavn.**

**Under Melodie:
En yndig Pige, et got Glas etc.**

Kiøbenhavn, 1784.

**Trykt hos L. N. Svares Efterleverske
i store Kannike-Strædet No 39.**

1. Haltefanden.

Velkommen Mette! er det dig,
Som og skal transporteres?
Kom kun min Tøs og følg med mig,
Vi begge skal leveres
Paa Christianshavn det store Huus,
Saa faaer vi Peldsen fuld af Luus,
Men Skam faae den der leer af mig,
Og Skam faae den, der græder!

2. Mette.

Hvem Fanden følges vil med dig?
Du Spidsbub og Bedrager!
Gaae du for dig, jeg gaaer for mig,
Slaae Vægter! saa det knager,

Skiøt dig kun selv og gold din Mund,
Og lad mig gaae, din halte Hund!
Skam faae du selv, som spotter mig!
Og Skam faae den, der græder.

3. Haltefanden.

Er jeg en Spidsbub, hvad er du,
Som tager Folk ved Næsen?
Din Lammefierding kom ihu!
Er du endnu saa kræsen?
Du meente: saaden lækker Smaus
Trak Punchen efter sig heraus;
Men Skam faae den, der leer af mig!
Og Skam faae den, der græder.

4. Mette.

Beviis, hvad du beskylder mig!
Jeg skal dig det vel lære,
Jeg kunde sige nok om dig,
Som ey er til din Ære;
Husk paa, da du med Flesket sad
I Hullet, som en Tyverad!
Men Skam faae den, der ynker dig!
Og Skam faae den, der græder.

5. Haltefanden.

Tie lille Mette! tie kun stil!
Du ey saa vred maae blive,
Hør kun, hvad jeg nu sige vil,
Som Sor??? kan forvrilde,
Vøk Dreng! pak jer! vær ey seen,
Og gjør ey Nar af Mettes Veen;
Skam den, der leer af tykke Been,
Og Skam faae den, der græder.

6. Mette.

Hold Mund dit Bæst, og spot ey mig,
For jeg en Liigtorn haver,
Men alle Folk gjør Nar af dig,
For du saa herlig traver,
Hen lystig paa det eene Been!
Hop hop! stød ikke paa den Steen,
Skam faa enhver, der ynker dig,
Og Skam faae den, der græder.

7. Haltefanden.

Mig synes dog det bedre var
For dig, min rare Mette!
Om du ret korte Skiørter bar,
Thi dine Been er nette;
Og sorte Strømper klæder ey
For din Metie og Næringsvey:
Skam den, der leer ad suure Been,
Og Skam faae den, der græder.

8. Mette.

Hvis du ey holder strax din Mund
Med dine Spottegloser,
Jeg render til din halte Hund
Og dig for Rumpen foser,
Saa du faaer baade Spot og Meen
Og brækker baade Hals og Been,
Skam faae enhver, der ynker dig,
Og Skam faae den, der græder.

9. Haltefanden.

Ney Mette! vær dog ey saa grov!
Jeg meener det ey ilde,

Hvis jeg kun engang hos dig sov,
Som jeg saa gierne vilde,
Saa skuld' ditt Raktermær dog see,
At af os to kan blive tre;
Men Skam faae den, der troer det,
Og Skam faae den, der vilde.

10.

Saaledes gaaer det smukke Par
Og skielder paa hinanden,
Mens Folk og Drengene de gjør Nar
Af Mette med sin Fanden;
Til sidst blev Mette splittergal
Og bandte: F..... gale skal
I din forbandet halte Trold,
Og gav ham et paa Snuden.

11.

Den Trold blev vred og var ey seen,
For han tog til sin Krykke,
Og traf just Mettes daarlig' Been,
Au for en stor Ulykke!
Nu var de kommen til der's Hiem,
Og ingen ind vild' følge dem.
Og dermed var den Stads forbi;
Men Skam faae den, der græder.